

stari dedez: „Lukez, Lukez, konju se oves ponuja, dokler se ne vjame, potém mu bo pa po herbtu paliza pela.“

Fajmoshter. Vi se motite prijatel, kar ta poshten mosh govori, je gola resniza, ktero she vse umni kmetovavzi tudi drusih deshelá dobro sposnajo.

Luka. Kakor sim reknel gospod fajmoshter, is delitve gmajn nizh biti ne more; meni so vse novine is ferza soperne. Moj dedez in preddedež sta se per starih navadah dobro pozhutila, satoraj tudi njih unuk Lukez s spredniki potegne.

Fajmoshter. To vam jest she prav dam, tudi jest ljubim staro poshtenost, staro sadovoljnost, staro smérnost in storo nedolshnost. Savoljo tega pa vender ne savershem novih naredeb. Dobro ljubim, kjer koli najdem.

Luka. Vse prav, tóde jest vender le skufhene stare dobrote ne savershem; per starim naj nas pustijo!

Fajmoshter. Pazh bi se mi slabo pozhutili, ko bi nashi oblastniki vse per starim pustili.

Luka. Oni so moj spovednik, gospod fajmoshter! is ferza Jih ljubim, tóde novih naredeb naj mi ne hvalijo; stare shege so nar bolji.

(Dalje sledi.)

Huda bolesen pri preshizhih.

Is Tuhinske doline.

Per nas je na preshizhe huda bolesen priphla, ki ji rudezha bolesen pravijo: Kashe, kakor bi bila kushna; pa mora biti kaki prisad (Entzündung). Prafé nozhe nizh vseti, ima mersle ushesa, teshkó diha, vamp tishi v mersle tla, in na vseh fhterih lesih; szhasama postane rudezho ali vishnjevo, vzhafi mu tudi vrat satézhe, in ako se mu sdajzi ne pomaga, v 24 urah pogine, vzhafi pa she popred.

De bi to hudo bolesen bolj sposnali, smo zerkneta od snotrej pogledali, in najdili, de ni bilo v shlambori nizh kervi, ki se je na unajne dele istekla; vraniza je bila mehka, kakor shmidet, pljuzha foshgane in skerzhene, jetra véle in polne mehurjev, ferzé pak sdravo; famo na konzi je bila majhina hrafa.

Pred nekimi leti je dal neki shlahten gospod, ki je v Ljubljani, ta svét, na tri ali shtiri dni preshizham med kako pijazho dati solitarja in glauberjeve solí skupej, en del solitarja, dva dela pak glauberjeve solí, vsega eno shlizo sa preshizha; sa prafeta pak manj, slasti, kadar drugod kaj bolehajo, de se jih ta bolesen ne vlotí. Per nas smo dali dvema takó; ali eden ni hotel jefti, ali piti, in je tudi res sbolel, uni pak ne, ki je pil.

Ta bolesen napade vezhi del raji debele, kakor kumerne prafeta, raji poshreshne, kakor nejeshne, vzhafi vse na enkrat sbole, vzhafi do maliga vse poginejo, vzhafi le nekteri, takó, de je sa kmeta per ti zeni drugih perdelkov sadosti velika nadloga.

Sploh sdravimo bolne preshizhe takó: Hitro mu na ushefih in na repu pushamo, in s kako vejzo teplamo, de mu bolj kri tezhe, potler ga s v krop pomozhenimi rjuhami grejemo, potler mu laneniga

olja soper prisada noter damo, in, zhe ni bolji, ga do rivza in ozhi v gnoj sakopamo, nar raji v konjski gnoj, ki je nar bolj vroz.

To vémo storiti, pa vender fhe ktéri odleti. Kdor vé kaj boljiga *), profimo ga, naj nam pove, de ti nadlogi odidemo.

D.

Domazha povešt.

19. dan pretežheniga mesza ob treh v jutru je od severja prishla in skoraj pol ure zelo gosta, ko svinzhene kugle sa pusho, in vmes tudi ko orehi debéla tozha, in je po zelim gorenjem Krafu padala. Kér je pa povsod ondod manj ali vezh shkode stora, slasti pa per vafeh Tomaj, Krish, Shepule, Grahorje voberdo, Dutovle, Kreplje in Godnje je vse do zhiftiga konzhala, vino, ajdo in sadje, kar je pa sadja po skoraj popolnama odbitim perji pushila, je vse obtolzheno posneje doli popadalo. Tisto strashno jutro je tozha per vseh imenovanih vafeh, in po vsem polji in snoshetih tri pavze na debélo leshala, ko sneg po simi, in fred Velikisperpana smo se, kakor fred sime snashli. Ravno takó je ptizhe, kar jih je spod strehe spalo ta grosna tozha pobila, kér fo jih povsod mertve najdovali, slasti vrabze pod drevjem, kterih fo veliko od nashih sofedov do 80 ali zlo do 100 mertvih nashli; takó so bili tudi sajzi od tozhe ubiti najdeni.

Shalostno je viditi, de ni isrezhi, njive so kakor, de bi bile poshete, in vinske terte vse gole, na mladim lebadu stolzhene in bres grosdja, ali le s prasnimi hlaftinami; tudi sadno drevje je skoraj vse goló. Ubogi ljudje so se she po treh slabih letnah letof ene dobre sanashali, in njih sadnji perdelik, edino upanje njih potrebniga shivesha, je prozh!

A. U.

*) Pervizh se gospodu D. prav lepo sahvalimo, de so nam to osnanilo poslali; enaki dopisi so nam posébno po volji, kér nam perloshnost dajo, nashe Novize smirej bolj koristne napraviti.

Imenovana bolesen nam je dobro snana in se shen pri preshizhih, rudezha bolesen, ogenj s. Antonia imenuje; Nemzi ji Rothlauf, Rose, Antoniusfeuer, Scharlach pravijo. Pa ne samó preshizhe, ampak tudi ovze vezhkrat napada, in se po leti nar vezhkrat prikashe, kadar deshevno vreme pri soperzhni vrozhini nastopi; vjeteni pa nar bolj pogosima shivino tare in raj pitano napada, kakor kumerno in revno. Ta bolesen, ljubi moji kmetovavzi, pa nizh drusiga ni, kakor vranzhni prisad, pri ktérimu se prisad posébno po koshi na vratu, na perfih in vamu ozhitno osnanuje. Prav huda bolesen je in vezhkrat vso shivino, ktero je popadla, pomorí. Tisti pomozhki, které sim vam she lansklo leto v 3. listu proti vranzhnu prisadu svetval, so tudi pri ti bolesni nar bolj gotovi. Poglavit pomozhek je pushanje, zhe se shivinzhetu vezh krivi spusti, bolji je. Kakó se pa to storí, smo v imenovanemu listu povedali. Drugi pomozhki so: polivanje shivine po zelim shivotu s merslovodo, kislata pijazha, teloh skosi vratnik potegnjen; solitar s kafro smeshan, v fili pa tudi strelni prah (pulver), ki se v ti meri shivinzhetu v gobez vlike, kakor so gospod D. sgoraj povedali. Od vsega tega smo v imenovanemu 3. listu lanskiga leta bolj na tanjko govorili, kamor nashe bravze, ki tega sveta potrebujejo, napeljemo. Prav dobro se je tudi pri ti bolesni sdravilo skasalo, s ktérim se preshizhi perfili, de koslajo. Ta lék (arznija) se pa le v lekarnizi, po prepisu kakiga sdravitelja dobí in se Brechweinstein imenuje (3 Gran Brechweinstein in 2 Unzen Wasser aufgelöst), ter se shivinzhetu na enkrat pozhasi v gobez vlike. — S tem, ljubi moji bravzi, pa ni vse opravljeni, sakaj ta bolesen je tudi zhloveku nevarna, zhe bi se s kervjo bolne shivine ognusil ali pomusal ali pa mesó, klobase in kaj taziga jedl.

Dr. Bleiweis.